

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 3 czerwca 2005 r.

w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron obiegowych monet euro

(notyfikowane jako dokument nr C(2005) 1648)

(Jedynie teksty w językach angielskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim są autentyczne)

(2005/491/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 106 ust. 2 Traktatu Państwa Członkowskie mogą emitować monety, z zastrzeżeniem zgody Europejskiego Banku Centralnego co do wielkości emisji.
- (2) Rada, zgodnie z drugim zdaniem art. 106 ust. 2 Traktatu, przyjęła środki harmonizacyjne w tym zakresie rozporządzeniem Rady (WE) nr 975/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie nominalów i specyfikacji technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu (¹).
- (3) Zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (²), monety denominowane w euro i centach oraz zgodne z nominalami i specyfikacją techniczną powinny mieć status prawnego środka płatniczego we wszystkich „uczestniczących” Państwach Członkowskich, zgodnie z definicją w tym rozporządzeniu. Odkąd trafiły do obiegu w dniu 1 stycznia 2002 r., monety te są w obiegu w całej strefie euro.

- (4) Podczas nieformalnego posiedzenia Rady Ecofin w Weronie w kwietniu 1996 r. ustalono, że monety euro powinny mieć wspólny europejski awers i odrębny narodowy rewers. Wspólne wzory dla poszczególnych nominalów zostały wybrane przez głowy państw lub rządów Państw Członkowskich podczas szczytu Rady Europejskiej w Amsterdamie w grudniu 1997 r., w następstwie konkursu zorganizowanego przez Komisję. Wzory narodowego rewersu monet euro podlegają decyzji poszczególnych Państw Członkowskich.

- (5) Rada ustaliła w dniu 8 grudnia 2003 r., że moratorium na emisję monet okolicznościowych przeznaczonych do obiegu, które zostało wydane przez Radę Ecofin w dniu 23 listopada 1998 r., powinno być zniesione. Począwszy od 2004 r., z pewnymi ograniczeniami, Państwa Członkowskie mają prawo, w celu upamiętnienia szczególnego wydarzenia lub osoby, wydać okolicznościowe, obiegowe monety euro, posiadające wzór narodowy odmienny od zwykłych obiegowych monet euro, zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/734/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej praktyki w zakresie zmian wzoru krajowych rewersów obiegowych monet euro (³). Ponadto Rada ustaliła, że zmiana zwykłego rewersu narodowego jest możliwa, jeżeli zmienia się głowa państwa przedstawiona na monecie, natomiast moratorium na zmiany rewersów narodowych z innych powodów może być ponownie rozpatrzone pod koniec 2008 r.

(¹) Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 423/1999 (Dz.U. L 52 z 27.2.1999, str. 2).

(²) Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2596/2000 (Dz.U. L 300 z 29.11.2000, str. 2).

(³) Dz.U. L 264 z 15.10.2003, str. 38.

- (6) W następstwie rozszerzenia Unii Europejskiej w maju 2004 r., kilka spośród nowych Państw Członkowskich zaczęło się przygotowywać do przyjęcia euro. Wybór rewersów narodowych dla ich monet euro stanowi część tych przygotowań.
- (7) W świetle rosnącej liczby różnych rewersów narodowych, wspólne wytyczne w sprawie wyboru rewersów narodowych zarówno dla zwykłych, jak i okolicznościowych monet obiegowych przedstawione w niniejszych zaleceniach, wzmocnią ogólną spójność systemu mennictwa euro.
- (8) Monety euro są w obiegu nie tylko w kraju, w którym zostały wyemitowane, ale w całej strefie euro, a nawet poza nią. Dlatego w każdym z krajów strefy euro rośnie ilość monet w obiegu posiadających obcy rewers narodowy. W związku z tym na rewersie narodowym powinna się znaleźć jednoznaczna informacja co do kraju emisji, umożliwiająca zainteresowanym użytkownikom łatwą identyfikację kraju pochodzenia.
- (9) Na wspólnych europejskich awersach monet euro znajduje się zarówno nazwa wspólnej waluty, jak i nominał monety. Rewers narodowy nie powinien powtarzać ani nazwy wspólnej waluty, ani nominału monety. Napis na brzegu monety o nominale 2 euro może zawierać informację o nominale, pod warunkiem że użyta została tylko cyfra „2” i/lub nazwa „euro”, zgodnie z praktykami istniejącymi w większości Państw Członkowskich.
- (10) Z uwagi na to, że monety euro są w obiegu w całej strefie euro, cechy wzoru narodowego są do pewnego stopnia przedmiotem wspólnego zainteresowania. Państwa Członkowskie powinny informować się wzajemnie o nowych rewersach narodowych przed podjęciem ostatecznej decyzji. W tym celu powinny przesłać wzory nowej monety euro (w tym napis na brzegu monety o nominale 2 euro) do Komisji celem dalszego rozpowszechnienia. Należy to zorganizować w taki sposób, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych opóźnień.
- (11) Państwa Członkowskie były proszone o zgłaszanie swoich opinii odnośnie wytycznych zawartych w niniejszym zaleceniu, w celu wzięcia pod uwagę ich różnych krajowych praktyk i zwyczajów w tym zakresie.
- (12) Wspólnota zawarła układy monetarne z Księstwem Monako, Państwem Watykańskim i Republiką San Marino, zezwalając im na emisję pewnej ilości obiegowych monet euro. Wspólne wytyczne powinny odnosić się także do monet obiegowych wyemitowanych przez te państwa,

NINIEJSZYM ZALECA:

Artykuł 1

Identyfikacja emitującego Państwa Członkowskiego

Rewersy narodowe wszystkich nominałów obiegowych monet euro powinny zawierać informację o emitującym Państwie Członkowskim poprzez podanie nazwy tego Państwa Członkowskiego lub jej skrótu.

Artykuł 2

Brak nazwy waluty i nominału

- a) Rewers narodowy nie powinien powtarzać żadnej informacji o nominale, ani żadnej jego części, nie powinien też powtarzać nazwy wspólnej waluty ani też jej części, chyba że wynika to z używania innego alfabetu.
- b) Napis na brzegu monety o nominale 2 euro może zawierać informację o nominale, pod warunkiem że użyta zostanie jedynie cyfra „2” i/lub nazwa „euro”.

Artykuł 3

Procedura informacyjna

Państwa Członkowskie powinny informować się wzajemnie o wzorach nowych rewersów narodowych, w tym o napisach na krawędzi, przed formalnym przyjęciem wzoru. W tym celu nowe wzory powinny być przesłane przez emitujące Państwo Członkowskie do Komisji, która bezzwłocznie poinformuje odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie za pośrednictwem odnośnego podkomitetu Komitetu Ekonomiczno-Finansowego. Wszelkie istotne informacje na temat nowych narodowych wzorów monet będą publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Zakres zalecanych praktyk

Zalecenie powinno odnosić się do rewersów narodowych i napisów na krawędzi zarówno zwykłych, jak i okolicznościowych obiegowych monet euro. Nie powinno odnosić się do rewersów narodowych i napisów na krawędzi zarówno zwykłych, jak i okolicznościowych obiegowych monet euro, które zostały wyemitowane przed przyjęciem tego zalecenia.

Artykuł 5

Adresaci

Zalecenie skierowane jest do wszystkich Państw Członkowskich, zgodnie z definicją w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 974/98.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji